

Technická univerzita v Liberci
Ekonomická fakulta

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Technická univerzita v Liberci
Ekonomická fakulta

Studijní program: B 6210 – Ekonomika a management

Studijní obor: Ekonomika a management mezinárodního obchodu

DPH v mezinárodním obchodě

VAT in international trade

BP-EF-KJB-2010-07

Lenka Kopalová

Vedoucí práce: Ing. Denisa Hojsáková, VOŠMOA Jablonec nad Nisou

Konzultant: Ing. Jaroslav Demel, Katedra mezinárodního obchodu

Počet stran 52

Počet příloh 3

5. 1. 2010

Prohlášení

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č.121/2000 Sb. o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím bakalářské práce a konzultantem.

V Liberci dne 5. 1. 2010

Anotace

Tato bakalářská práce se zabývá daní z přidané hodnoty v mezinárodním obchodě.

Úvodem vysvětluji, proč je důležité zabývat se tématem daně z přidané hodnoty a v čem spočívá její významná úloha v mezinárodním obchodě. V druhé kapitole vysvětluji základní pojmy, se kterými se budeme setkávat v průběhu celé bakalářské práce, zejména se věnuji konstrukčním prvkům daně. Uvádím základní vlastnosti a funkce daní a jejich dělení v rámci daňového systému.

Ve třetí kapitole přecházím k problematice daně z přidané hodnoty, věnuji se jejímu postavení v daňovém systému České republiky a jednotlivým konstrukčním prvkům. Ve čtvrté kapitole se věnuji harmonizaci daně z přidané hodnoty na území Evropského společenství a aplikaci při obchodu českého podnikatele se zeměmi Evropského společenství a se třetími zeměmi. Výpočet daně z přidané hodnoty demonstruji na jednoduchých příkladech. Blíže se věnuji také informačním povinnostem k dani z přidané hodnoty. Pátá kapitola je shrnutím praktické části.

V závěru je stručné zhodnocení.

Klíčová slova

daň;

daň z přidané hodnoty (DPH);

dovoz;

Evropská unie;

Evropské společenství;

harmonizace;

intrakomunitární plnění;

plátce daně;

třetí země;

vývoz.

Resumé

This bachelor thesis deals with value added tax in international trade.

The introduction explains why it is important to deal with the theme of value added tax and what is its function in international trade. The second chapter explains the basic terms that we will come across during the whole thesis especially structural elements of value added tax. I mention the basic features and functions of taxes and their dividing within the tax system.

The third chapter continues with value added tax's questions. I write about its role in the tax system in the Czech Republic and its structural elements. The fourth chapter describes the harmonization of value added tax in the territory of the European Community and its application in the business transactions between Czech enterpriser and the countries of the European Community and the third countries as well. The calculation of value added tax is demonstrated on the simple examples. I closely deal with information duties concerning value added tax. The fifth chapter is a summary of the practical part.

In the conclusion of the thesis is found a short assessment.

Keywords

European community;
European union;
export;
harmonization;
import;
intra-Community transactions;
tax;
taxpayer;
third country;
value added tax (VAT).

Obsah

1. Úvod.....	12
2. Základní pojmy	13
2.1. Daň a funkce daně	13
2.2. Daňový systém	14
2.3. Konstruktivní prvky daně	15
2.3.1. Daňový subjekt.....	15
2.3.2. Předmět daně.....	16
2.3.3. Osvobození od daně.....	16
2.3.4. Základ daně.....	17
2.3.5. Odpočty od základu daně.....	17
2.3.6. Sazba daně.....	17
2.3.7. Sleva na dani	18
2.4. Způsob výběru daně.....	18
3. Daň z přidané hodnoty	20
3.1. Daň z přidané hodnoty v daňovém systému České republiky.....	20
3.1.1. Osoby povinné k dani a plátcí daně	21
3.1.2. Předmět DPH	22
3.1.3. Odpočet daně.....	22
3.1.4. Osvobození od DPH.....	23
3.1.5. Základ DPH.....	24
3.1.6. Sazba DPH	25
3.1.7. Výpočet daně na výstupu a na vstupu	26
3.1.8. Daňová povinnost a zdaňovací období	26
4. DPH v mezinárodním měřítku	28
4.1. Harmonizace DPH na území Evropského společenství	28
4.1.1. Historie Evropského společenství	28
4.1.2. Harmonizace DPH	30
4.2. Aplikace DPH v mezinárodním obchodě	33
4.2.1. Intrakomunitární plnění.....	34
4.2.2. Příklady intrakomunitárního plnění	36
4.2.3. Plnění do a ze třetích zemí	39
4.2.4. Příklady plnění do a ze třetích zemí	43
4.2.5. Informační povinnost k DPH	44
5. Shrnutí.....	47
6. Závěr	49

Seznam zkratek a symbolů

atd. - a tak dále;

ČR – Česká republika;

DIČ – daňové identifikační číslo;

DPH – daň z přidané hodnoty;

EHS – Evropské hospodářské společenství;

ES – Evropské společenství;

ESUO – Evropské společenství uhlí a oceli;

EU – Evropská unie;

EUROATOM - Evropské společenství atomové energie;

např. - například;

VIES - VAT Information Exchange System - (elektronický systém výměny informací v oblasti DPH);

Seznam tabulek

Tab. 1: Přehled zboží a služeb řazených do snížené sazby DPH;

Tab. 2: Sazby DPH ve členských státech Evropského společenství platné dne 1. 7. 2009;

Tab. 3: Místo plnění u služeb s výjimkou pro místo plnění;

Tab. 4: Vyhodnocení povinností a práv dodavatele a odběratele z hlediska DPH.

Seznam obrázků

Obr. 1: Osoby ovlivněné existencí DPH.

1. Úvod

Tématem této bakalářské práce je daň z přidané hodnoty v mezinárodním obchodě.

Protože studuji obor Ekonomika a management v mezinárodním obchodě, měla jsem možnost setkat se hlouběji s problematikou a specifiky mezinárodního obchodu a v jisté míře také s problematikou daňovou. Jelikož mě téma daní zaujalo, chtěla jsem ho aplikovat na svůj obor studia.

Také při praxi, kterou jsem vykonávala ve společnosti Preciosa, a.s. jsem měla možnost nahlédnout do každodenní činnosti finančního a celního oddělení firmy provozující čilý zahraniční obchod a získat tak praktické informace.

V bakalářské práci jsem se zaměřila na daň z přidané hodnoty a její postavení v mezinárodním obchodě, protože je jedním z jeho velmi důležitých prvků. Umožňuje státům, aby jejich výnosy naplňovaly svůj rozpočet a nebyl tím omezen jejich zahraniční obchod. Podstatným způsobem ovlivňuje také rozhodování firem při vývozu a dovozu zboží či služeb. Jedná o jednu ze základních znalostí podnikatele, chce-li obchodovat na zahraničních trzích.

Je také nejvíce harmonizovanou daní na území Evropské unie a základní podmínkou pro fungování společného trhu. Společný systém zdanění ovlivňuje nejen hospodaření Evropské unie, ale především národní ekonomiky, jejichž rozhodování na poli daně z přidané hodnoty je podřízeno společné legislativě. Firmy obchodující na území společenství jsou ovlivněny informačními povinnostmi k dani z přidané hodnoty, což jim může přinášet řadu problémů.

Cílem této bakalářské práce je analýza vlivu daně z přidané hodnoty na českého podnikatele obchodujícího se zeměmi Evropského společenství a se třetími zeměmi.

2. Základní pojmy

2.1. *Daň a funkce daně*

Daň je zákonem stanovená povinná platba do veřejného rozpočtu. Je vyjádřena v penězích, je nenávratná, neúčelová a neekvivalentní.

Nenávratnost daně znamená, že poplatník daně nemá nárok na vrácení daně, pokud byla zaplacená ve výši stanovené zákonem. Neúčelovost daně znamená, že výnosu konkrétní daně od konkrétního subjektu není předem určen účel použití. Neekvivalentností se rozumí, že za zaplacenou daň neobdrží daňový subjekt žádnou konkrétní protihodnotu. Čerpá sice služby poskytované státem, územním správním celkem či obcí, ale tyto nejsou ekvivalentní částce zaplacené tímto subjektem.

Typickým znakem daní je také časová pravidelnost opakování. Avšak toto neplatí pro veškeré daně zařazené v českém daňovém systému. Daň dědická, daň darovací a daň z převodu nemovitostí tuto podmínku nesplňují. I když i u nich lze hovořit o pravidelném opakování, nikoliv však časovém, ale věcném.

Základní funkce daní jsou:

- fiskální;
- alokační;
- redistribuční;
- stabilizační;
- stimulační.

Fiskální funkce naplňuje veřejný rozpočet. Alokační funkce zajišťuje umístění peněz tam, kde selhává umístění tržní. Redistribuční funkci zajišťuje především progresivní daň, jedná se o přerozdělení peněz pomocí transferových plateb. Stimulační funkce motivuje

k vhodnějšímu chování ekonomických subjektů a stabilizační funkce zodpovídá za zmírnění výkyvů hospodářského cyklu.

2. 2. Daňový systém

Souhrn všech daní, které se na území určitého státu vybírají se nazývá daňový systém. V České republice (ČR) se daně rozdělují na daně přímé, daně nepřímé a ostatní daňové příjmy.

Daně přímé se dělí na:

- daně z příjmu upravené zákonem č. 586/1992 Sb. (daň z příjmu fyzických osob, daň z příjmu právnických osob);
- daň z nemovitostí upravenou zákonem č. 338/1992 Sb. (z pozemků, ze staveb);
- daň silniční upravenou zákonem č. 16/1993 Sb.;
- daně převodové upravené zákonem č. 357/1992 Sb. (daň dědická, daň darovací, daň z převodu nemovitostí).

Daně nepřímé se dělí na:

- daň z přidané hodnoty upravenou zákonem č. 235/2004 Sb. ;
- daně spotřební upravené zákonem č. 353/2003 Sb. (daně z uhlovodíkových paliv a maziv, daně z alkoholu – daň z piva, z vína, z lihu a lihovin, daň z cigaret a tabákových výrobků);
- cla.

Ostatní daňové příjmy se dělí na:

- pojistné na sociální pojištění upravené zákonem č. 155/1995 Sb.;
- veřejné zdravotní pojištění upravené zákonem č. 48/1997 Sb.

Přímé daně se vypočítají z předmětu daně poplatníka, který je zpravidla povinen daň odvézt. Je možné zpětně určit poplatníka daně. Nepřímou daň vybírá jiný daňový subjekt než poplatník.

2. 3. Konstrukční prvky daně

Konstrukce daně je složitá, jelikož musí zohledňovat mnoho faktorů tak, aby plnila své funkce a byla kvalitním ekonomickým nástrojem. Prostřednictvím daní musí být vybrán dostatečný objem prostředků k naplnění rozpočtů, ale zároveň musí být zohledněno působení na ekonomické subjekty i domácnosti. Dopad na ně je ovlivňován nastavením jednotlivých konstrukčních prvků.

Základními konstrukčními prvky daně jsou daňový subjekt, předmět daně, osvobození od daně, základ daně, odpočty od základu daně, sazba daně a sleva na dani.

2. 3. 1. Daňový subjekt

Daňový subjekt je osoba, která je podle zákona povinna odvádět, strpět nebo platit daň. Daňové subjekty se rozdělují na poplatníky a plátce.

Poplatník je daňový subjekt, jehož příjem nebo majetek je daní podroben. Poplatník je ten, kdo vybírá daň ze svého příjmu, majetku a pod vlastním jménem a na vlastní odpovědnost daň odvádí.

Plátce daně je daňový subjekt, který je ze zákona povinen odvézt daň vybranou od jiných subjektů nebo sraženou jiným poplatníkům pod svou majetkovou odpovědností.

2. 3. 2. Předmět daně

Předmětem daně je veličina, ze které je daň vybírána. Podle předmětu můžeme daně rozdělit na tyto hlavní skupiny: daně z hlavy, majetkové daně, daně ze spotřeby a daně z příjmů.

Předmětem daně z hlavy je osoba. V současných daňových systémech se však téměř nepoužívá, vzhledem k tomu, že neplní optimálně své funkce. Majetkové daně využívají jako objekt zdanění majetek. V současné době jsou ale využívány jen okrajově a slouží jako zdroj příjmů nižších samosprávních celků a účelových fondů. Daně ze spotřeby mají za předmět zdanění spotřebu. Tento typ daně je v moderních daňových systémech stále více upřednostňovaný. Jedná se o nepřímé zdanění, které poplatníci nepocítují tolik jako zdanění přímé, a proto jej snadněji přijímají. Navíc se jeví jako spravedlivé, protože odpovídá podílu každého subjektu na celkové spotřebě. Daně ze spotřeby jsou velmi rozmanité a mívají komplikovanou konstrukci. Poslední skupinou daní rozdělených podle předmětu zdanění jsou daně z příjmů. Objektem této daně je důchod. Tento typ daně plní především funkci stimulační a redistribuční. Jeho podíl je ale omezován, protože při intenzivním využívání může brzdit ekonomickou aktivitu.

Kam až sahá předmět daně určuje vynětí z předmětu daně.

2. 3. 3. Osvobození od daně

Osvobození od daně ohraničuje předmět daně a tím určuje část předmětu daně, ze které se daň nevybírání. Tato část se tudíž nezahrnuje do základu daně.

Osvobození může být buď úplné, částečné nebo podmíněné. Úplným osvobozením nazýváme osvobození, které můžeme uplatnit pouze jako celek, jsou-li splněny všechny podmínky. Částečné osvobození od daně je možné použít i pouze na část předmětu daně. K podmíněnému osvobození od daně může dojít v případě, že daňový subjekt doloží splnění určitých zákonem stanovených podmínek pro osvobození od daně.

K problematice osvobození od daně se úzce pojí také nezdanitelné minimum. To slouží ke splnění podmínky efektivnosti výběru daně. Zabraňuje výběru velmi malých částek daně.

2. 3. 4. Základ daně

Základem daně je předmět daně vyjádřený v měrných jednotkách a upravený podle zákonných pravidel. Základ daně musí být vyjádřen v jednotkách buď fyzických nebo peněžních.

Způsob vyjádření základu daně souvisí se stanovením typu daňové sazby.

Podle základu daně se daně dělí na tři skupiny. První skupinou jsou daně nesouvisející s výší základu daně. Příkladem je daň z hlavy, dnes užívaná ve formě různých poplatků, týkajících se například komunálních odpadů. Druhou skupinou jsou daně specifické, jejichž předmět je vyjádřen ve fyzikálních jednotkách. Jsou to například daně spotřební nebo daň z převodu nemovitosti. Poslední, třetí skupinou jsou daně hodnotové neboli ad valorem, které mají základ vyjádřen v peněžních jednotkách. Do této skupiny patří daně z příjmů nebo daň z přidané hodnoty.

2. 3. 5. Odpočty od základu daně

Odpočty od základu daně jsou položky, které snižují základ daně. Dělí se na standardní a nestandardní. Standardní odpočty snižují základ daně o zákonem stanovenou pevnou částku, zatímco nestandardní odpočty se odečítají od základu daně v prokazatelné výši. Jejich uplatnění je většinou absolutně nebo relativně limitováno.

2. 3. 6. Sazba daně

Sazba daně je způsob, kterým se ze základu daně sníženého o odpočty stanoví daň.

Existuje několik typů sazeb daně. Jednotná sazba daně je stejná pro všechny typy a druhy předmětu, například daň z příjmu fyzických osob. Diferencovaná sazba se liší podle druhu předmětu daně, například daň z přidané hodnoty. Pevná sazba daně je vztažena k fyzikální jednotce základu daně. Relativní sazba daně se počítá jako procento ze základu daně vyjádřeného peněžně.

2. 3. 7. Sleva na dani

Sleva na dani může snížit za zákonem stanovených podmínek daň. Může být absolutní, relativní, standardní a nestandardní.

Absolutní sleva na dani je stanovena pevnou částkou, relativní sleva na dani je vyjádřena v procentech. Standardní slevy jsou pevné částky stanovené zákonem, které může subjekt uplatnit při splnění podmínek. Nestandardní slevy jsou pak, podobně jako u odpočtů, prokazatelně vynaložené výdaje. Mohou být uplatněny buď v plné výši nebo do výše stanovené omezením.

2. 4. *Způsob výběru daně*

Zdaňovací období je pravidelný časový interval, za který nebo na který se stanoví základ daně a vybírá daň. Výběr daně obvykle provádí daňový subjekt. Ten je povinen podat správci daně daňové přiznání, které obsahuje veškeré skutečnosti, nutné pro vyměření daně a to v termínu stanoveném zákonem. Zároveň je povinen odvést daň ve lhůtě splatnosti.

Daňové přiznání se podává za každé zdaňovací období. Aby nedocházelo k nerovnoměrnému naplňování rozpočtu a zároveň k velké daňové povinnosti, která by mohla zatěžovat ekonomické subjekty, je daňovým subjektům stanovena povinnost odvádět zálohy na daň. Záloha na daň je platba, kterou daňový subjekt musí odvádět před vyměření daňové povinnosti za nebo na zdaňovací období. Odvozují se zpravidla z výše daňové povinnosti v předchozím zdaňovacím období. Ve lhůtě splatnosti pak

dochází pouze k vyrovnání rozdílu mezi velikostí daně za nebo na zdaňovací období a velikostí záloh. Je-li daňová povinnost větší, je subjekt povinen zaplatit doplatek daně. Je-li menší, vzniká subjektu přeplatek na dani.

3. Daň z přidané hodnoty

Moderní daňové systémy nemohou postrádat všeobecnou daň ze spotřeby, jejímž předmětem jsou veškeré vytvořené statky nebo vyrobené či realizované zboží. Právě tato forma daně by měla posilovat svou pozici a převažovat nad ostatními typy daní.

V současných daňových systémech se nejčastěji používá daň z přidané hodnoty, která je nejen povinnou, ale také jak z hlediska předmětu, tak sazeb harmonizovanou daní v Evropské unii.

Základní myšlenka fungování daně z přidané hodnoty je jednoduchá. Daň je vybírána na každém stupni zpracování, avšak nikoli z celého obrátu, ale pouze z toho, co bylo k hodnotě statku na daném stupni přidáno. Jde tedy o zdanění veškeré produkce podnikatelského subjektu, který má možnost odváděnou daň snížit o daň, kterou zaplatil v cenách vstupů. Zdaňuje se tedy jen přidaná hodnota.

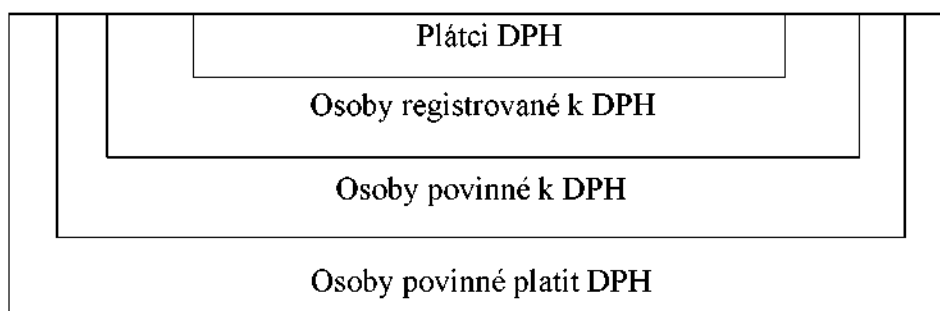
Daň z přidané hodnoty zatěžuje především konečného spotřebitele, tj. jak osobní spotřebu občanů, tak i spotřebu státu a jím zřízených organizací a dalších subjektů, které neprovádějí podnikatelskou činnost.

3. 1. Daň z přidané hodnoty v daňovém systému České republiky

Daň z přidané hodnoty (DPH) je nepřímou daní, která od 1. 1. 1993 nahradila daň z obrátu. Je upravena zákonem číslo 235/2004 Sb., který je od 1. 5. 2004, tedy ode dne vstupu ČR do Evropské Unie, v souladu s předpisy Evropského Unie. V současné době je základním předpisem pro oblast DPH Směrnice č. 2006/ 112 / EEC o společném systému daně z přidané hodnoty platná od 1. 1. 2007.

3. 1. 1. Osoby povinné k dani a plátcí daně

Existence DPH neovlivňuje pouze plátce, ale každého, kdo spotřebovává zboží či služby. Některé osoby nevystupují vůči DPH v jediné roli, jak je naznačeno na následujícím schématu.

Obr. 1 Osoby ovlivněné existencí DPH.

Zdroj: [3] VANČUROVÁ, Alena. *Daňový systém 2008 aneb učebnice daňového práva*.

Osoba povinná platit DPH je každý, kdo platí při nákupu zboží a služeb v tuzemsku i ve státech EU.

Osoba povinná k dani je každá osoba samostatně vykonávající ekonomickou činnost. Osoba povinná k dani ještě nemusí být povinna uplatňovat daň na výstupu. Může se registrovat jako plátce DPH dobrovolně nebo bude donucena, splní-li následující podmínky:

1. místo podnikání v ČR a obrat nad registrační limit, který činí 1 000 000 Kč obratu za po sobě jdoucích 12 kalendářních měsíců nebo pořízení zboží nad limit z jiného státu EU (viz kapitola 4. 2. 1. Intakomunitární plnění);
2. místo podnikání v jiné zemi a dodání služby nebo zboží s místem plnění v ČR.

Plátce daně je osoba povinná k dani, která je registrována k DPH v ČR a je povinna uplatňovat daň na výstupu. Být plátcem daně může být výhodné, zejména obchoduje-li subjekt nejčastěji s plátcí DPH. Pokud subjekt není plátcem DPH, nakupuje vždy s daní a nemůže uplatnit daň na vstupu ve formě odpočtů.

Osobu která je plátcem v jiném státu EU nazýváme osobou registrovanou k dani.

3. 1. 2. Předmět DPH

„Předmětem daně je

- a) dodání zboží nebo převod nemovitosti anebo přechod nemovitosti v dražbě (dále jen „převod nemovitosti“) za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti, s místem plnění v tuzemsku,
- b) poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti, s místem plnění v tuzemsku,
- c) pořízení zboží z jiného členského státu Evropské unie (dále jen „členský stát“) za úplatu, uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, a pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu osobou, která není osobou povinnou k dani,
- d) dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.“ [2, cit. str. 83]

Za zboží se kromě věcí movitých považuje i teplo, chlad, elektrická energie, voda a plyn. Za poskytnutí služby se rozumí všechny činnosti, které nejsou dodáním zboží nebo převodem nemovitosti.

Vše co by mohlo být předmětem DPH se nazývá plnění. Aby bylo plnění předmětem DPH, musí k němu dojít v rámci ekonomické činnosti (např. podnikání) a místo plnění musí být tuzemsku. Zdanitelné plnění je plnění, u kterého má plátcе povinnost přiznat a odvést daň na výstupu.

3. 1. 3. Odpočet daně

Odpočet je daň na vstupu upravená podle zákonných pravidel.

Nárok na odpočet uplatňuje plátcе daně pokud:

- použil vstupy, u kterých uplatňuje odpočet daně, v rámci své ekonomické činnosti;
- má k těmto vstupům daňový doklad vystavený plátcem DPH nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě ES;

- uplatňuje nárok na odpočet nejdříve ve zdaňovacím období, ve kterém nárok vznikl.

Existují i výjimky, kdy plátce nemá nárok na odpočet daně, i když se vztahují k jeho ekonomické činnosti. Jedná se například o plnění použité na reprezentaci nebo nákup osobních automobilů.

3. 1. 4. Osvobození od DPH

Osvobozená plnění vykazují znaky předmětu DPH, ale plátce u nich neuplatňuje daň na výstupu. Existují osvobozená plnění s nárokem na odpočet a bez nároku na odpočet.

Osvobozená plnění bez nároku na odpočet jsou taxativně vyjmenována v zákoně. Jsou to většinou plnění uplatňovaná vůči tuzemským osobám, ale může se objevit také u intrakomunitárního plnění a dovozu zboží. Plátce neuplatňuje daň na výstupu a nemůže uplatnit ani odpočet daně.

„Při splnění podmínek stanovených v § 52 až 62 zákona číslo 235/2004 Sb. jsou od daně bez nároku na odpočet daně osvobozena tato plnění:

- a) poštovní služby (§52),
- b) rozhlasové a televizní vysílání (§53),
- c) finanční činnosti (§54),
- d) pojišťovací činnosti (§55),
- e) převod a nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor, nájem dalších zařízení (§56),
- f) výchova a vzdělávání (§57),
- g) zdravotnické služby a zboží (§58),
- h) sociální pomoc (§59),
- i) *(pozbylo platnosti)*
- j) provozování loterií a jiných podobných her (§60),
- k) ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně (§61);

- l) dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a zboží, u něhož nemá plátce nárok na odpočet daně (§62).“ [1, cit. str. 29]

Osvobozená plnění s nárokem na odpočet jsou zpravidla poskytována osobám v jiných zemích, převážně ve státech EU, pokud má být DPH vybrána v jiné zemi než v tuzemsku a u vývozu do třetích zemí. Plátce neuplatňuje daň na výstupu, ale má nárok na odpočet daně.

„Od daně s nárokem na odpočet daně jsou osvobozena dále uvedená osvobozená plnění za podmínek stanovených v § 64 až § 71 zákona 235/2004 Sb.:

- a) dodání zboží do jiného členského státu (§64);
- b) pořízení zboží z jiného členského státu (§65);
- c) vývoz zboží (§66);
- d) poskytnutí služby do třetí země (§67);
- e) osvobození ve zvláštních případech (§68);
- f) přeprava a služby přímo vázané na dovoz a vývoz zboží (§69);
- g) přeprava osob (§70);
- h) dovoz zboží (§71).“ [1, cit. str. 33]

3. 1. 5. Základ DPH

Základem DPH je vše, co obdržel nebo má obdržet plátce za uskutečněné zdanitelné plnění od osoby, pro kterou bylo toto plnění uskutečněno nebo od třetí osoby, bez daně za toto plnění. Pokud úplata za zdanitelné plnění není vyjádřena v penězích nebo plnění nesouvisí s ekonomickou činností plátce, je cena stanovena podle zákona o oceňování.

Základ daně zahrnuje i spotřební daň a veškeré vedlejší výdaje, které souvisí se zdanitelným plněním.

3. 1. 6. Sazba DPH

Sazba DPH v ČR je lineární a diferencovaná. Základní sazba DPH je stanovena ve výši 19% a snížená sazba je stanovena ve výši 9%. Většina zboží a služeb podléhá základní sazbě daně. Zboží, které podléhá snížené sazbě se nachází v příloze č. 1 zákona č. 235/2004 Sb., služby podléhající snížené sazbě je uvedeno v příloze č. 2 zákona č. 235/2004 Sb. Snížená sazba se používá zejména ze sociálních a kulturně sociálních důvodů.

Tab. 1 Přehled zboží a služeb řazených do snížené sazby DPH.

zboží	služby	převod nemovitostí, dodání stavby
potraviny včetně nápojů	opravy zdravotnických pomůcek	dodání stavby pro sociální bydlení
léky, zdravotnické prostředky, kompenzační pomůcky	domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené	
teplo a chlad	zdravotní a sociální péče	
knihy, noviny, časopisy	pohřební služby	
dětské pleny	úklidové práce v domácnostech	
dětské autosedačky	úprava a rozvod vody	
ovocné stromy	kulturní, umělecké, sportovní a rekreační činnosti	
	ubytovací služby	
	hromadná pravidelná přeprava cestujících	

Zdroj: [3] VANČUROVÁ, Alena. *Daňový systém 2008 aneb učebnice daňového práva.*

Posoudit zda plnění podléhá základní nebo snížené sazbě může být obtížné, proto mohou plátcí daně požádat správce daně o závazné posouzení.

3. 1. 7. Výpočet daně na výstupu a na vstupu

Pro výpočet daně na výstupu a na vstupu je třeba znát základ daně a příslušnou sazbu. Při výpočtu se postupuje podle toho, zda je k dispozici cena včetně daně nebo cena bez daně.

Pokud je počítáno s cenou bez daně, vypadá vzorec takto:

$$\text{DPH} = \text{základ daně} \cdot (\text{sazba daně} / 100). \quad (1)$$

Pokud se vychází z ceny včetně daně, je použit místo sazby koeficient, který se zaokrouhlí na čtyři desetinná místa.

Koeficient je vypočten podle vzorce:

$$\text{koeficient} = \text{sazba daně} / (100 + \text{sazba daně}). \quad (2)$$

Daň je pak vypočtena podle vzorce:

$$\text{DPH} = \text{cena včetně daně} \cdot \text{koeficient}. \quad (3)$$

Vypočtená daň se zaokrouhlí na celé koruny nebo se může uvést v haléřích při bezhotovostním styku. [4]

3. 1. 8. Daňová povinnost a zdaňovací období

Daňová povinnost je rozdílem mezi sumou daně na výstupu a odpočtem daně za zdaňovací období. Výsledné číslo může být záporné nebo kladné. Je-li kladné, jedná se o vlastní

daňovou povinností, kterou je subjekt povinen odvést státu. Pokud je výsledek záporný, nazývá se nadměrným odpočtem, který subjekt nárokuje vůči státu.

Zdaňovací období může být buď měsíční a to u plátců s obratem 10 000 000 Kč a více za předchozí kalendářní rok a u dobrovolných plátců s obratem 2 000 000 – 10 000 000 Kč nebo čtvrtletní u ostatních plátců s obratem do 10 000 000 Kč.

Povinnost přiznat daň na výstupu má plátce ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí platby, v případě, že se tak stane dříve. Daň na vstupu musí plátce uplatnit nejpozději do tří let od konce zdaňovacího období, ve kterém mohl být nejdříve uplatněn odpočet.

U dodání zboží je den uskutečnění plnění v rámci ekonomické činnosti dnem dodání podle kupní smlouvy, při prodeji potom dnem převzetí zboží. Ovšem i zde existují výjimky. Při poskytování služeb je dnem uskutečnění plnění den uvedený ve smlouvě o převodu a využití práv.

Uskutečněním plněním je i každé dílčí či opakované plnění. Opakované plnění je takové plnění, které se uskutečňuje na základě smlouvy ve sjednaných lhůtách během zdaňovacího období a jedná se o zboží či službu stejného druhu, zastupitelné zbožím nebo službou stejné povahy. Může se lišit pouze odebraným množstvím v jednotlivých časových úsecích. Dnem plnění je alespoň každý poslední den zdaňovacího období plátce, který zdanitelná plnění uskutečňuje. Dílčí plnění se uskutečňuje podle smlouvy postupně ve sjednaných lhůtách a částkách. Dílčí plnění je uskutečněno dnem stanoveným ve smlouvě.

S daňovou povinností souvisí i povinnost evidovat a doložit daň na výstupu i na vstupu. K tomu slouží předepsané doklady, tzv. daňové doklady. Ty mohou mít více forem. Základním daňovým dokladem je běžný daňový doklad, který je povinen vystavit každý plátce při prodeji zboží nebo poskytování služby.

4. DPH v mezinárodním měřítku

Důležitým faktorem pro určení režimu DPH je zóna, ve které se nachází země spotřeby a země původu. Rozlišují se tři zóny: tuzemsko; území Evropského společenství a třetí země, kde v každé jednotlivé zóně probíhá režim DPH podobně.

Tuzemskem se rozumí území ČR Plnění, kdy poskytovatel i příjemce mají sídlo nebo výkon ekonomické činnosti v tuzemsku se nazývá tuzemské plnění. Do území Evropského společenství (ES) patří většina zemí Evropské unie (EU) a také některé státy mimo ni. Plnění, které se uskutečňuje mezi dvěma subjekty sídlícími nebo majícími výkon ekonomické činnosti ve dvou státech ES, se nazývá intrakomunitární plnění.

Mezi třetí země patří všechny ostatní země, tedy země, které nepatří do ES. Osoby, které nemají sídlo nebo místo podnikání na území ES nazýváme zahraničními osobami.

4.1. Harmonizace DPH na území Evropského společenství

4. 1. 1. Historie Evropského společenství

V roce 1951 byla podepsána Pařížská dohoda zakládající Evropské společenství uhlí a oceli (ESUO). Tato organizace vznikla za úkolem koordinovat a dohlížet na uhelný a ocelářský průmysl členských států, kterými se staly Belgie, Francie, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko a Spolková republika Německo. Jejimi hlavními cíly bylo přispívat k ekonomickému rozvoji, růstu zaměstnanosti a životní úrovně členských států a racionalizaci výroby skrze společný trh, kde by neplatila žádná diskriminační omezení jednotlivých států.

Dne 1. ledna 1958 vstoupily v platnost tzv. Římské smlouvy zakládající Evropské hospodářské společenství (EHS) a Evropské společenství atomové energie (Euratom). Byly

přijaty jako vyústění projednávání návrhů na rozvoj integrace států v hospodářské oblasti. Základním úkolem EHS bylo podporovat vytvoření společného trhu a přispívat k rozvoji ekonomického života a hospodářského růstu. Úkolem Euratomu byla podpora atomového výzkumu, zvýšení bezpečnosti jaderných zařízení a kontrola oblasti nakládání se štěpným materiálem.

Všechna tato společenství směřovala ke společnému cíli, kterým je společný trh a spolupráce na nadnárodní úrovni. Proto začala být vnímána jako vzájemně se doplňující části celku – Evropského společenství. Evropské společenství tvoří I. pilíř Evropské unie, která vznikla na základě Maastrichtské smlouvy. II. pilíř Evropské unie tvoří společná zahraniční a bezpečnostní politika a III. pilíř policejní a soudní spolupráce v trestních věcech.

V následující tabulce jsou uvedeny členské státy Evropské unie, jejich sazby DPH a také národní kódy daňových identifikačních čísel.

Tab. 2 Sazby DPH ve členských státech Evropského společenství platné dne 1. 7. 2009.

Členský stát	Kód země	Super snížená	Snížená sazba	Standardní
Belgie	BE	-	6 / 12	21
Bulharsko	BG	-	7	20
Česká republika	CZ	-	9	19
Dánsko	DK	-	-	25
Estonsko	EE	-	9	20
Finsko	FI	-	8 / 17	22
Francie	FR	2,1	5,5	19,6
Irsko	IE	4,8	13,5	21,5
Itálie	IT	4	10	20
Kypr	CY	-	5 / 8	15

Litva	LT	-	5 / 9	21
Lotyšsko	LV	-	10	21
Lucembursko	LU	3	6 / 12	15
Maďarsko	HU	-	5 / 18	25
Malta	MT	-	5	18
Německo	DE	-	6	19
Nizozemí	NL	-	7	19
Polsko	PL	3	7	22
Portugalsko	PT	-	5 / 12	20
Rakousko	AT	-	10	20
Rumunsko	RO	-	9	19
Řecko	EL	4,5	9	19
Slovensko	SK	-	8,5	20
Slovinsko	SI	-	10	19
Španělsko	ES	4	7	16
Švédsko	SE	-	6 / 12	25
Velká Británie	UK	-	5	15

Zdroj: [4] VAT Rates Applied in the Member States of the European Community European [online].

Commission Taxation and Custom Union VAT Rates Applied in the Member States of the European Community [cit. 2009-10-05]. Dostupné z WWW:

<http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/how_vat_works/rates/index_en.htm>

4. 1. 2. Harmonizace DPH

Již ve smlouvě o založení Evropského společenství se hovoří o spolupráci členských zemí v daňové oblasti.

DPH patří mezi všeobecné nepřímé daně a právě tento typ daní je předmětem nejintenzivnějšího tlaku na harmonizaci. Důvodem je nezbytnost jistého stupně stejnorodosti daňové legislativy jednotlivých států pro zajištění fungování společného trhu, založeného na volném pohybu zboží, služeb, osob a kapitálu.

V době podepisování Římských smluv byly systémy daní v členských státech různorodé. Většina zemí používala daně z obratu, která duplikuje daňové zatížení. Obraty zdaněné u jednoho výrobce jsou částí ceny jiného, který je opět musí zdanit. Počet duplicit je potom ovlivněn počtem zpracovatelů a distributorů, ale také vývozem a dovozem. Může tak docházet k nestejnému daňovému zatížení stejných druhů komodit.

Rozhodnutí o aplikaci DPH jako společné nepřímé daně pro všechny členské země bylo tedy jednoznačné. Směrnice č. 67/227/EEC uvádí hlavní důvody pro společné zavedení daně z přidané hodnoty:

- vytvoření společného trhu s poctivou hospodářskou soutěží s vlastnostmi vnitrostátního trhu;
- dosažení cíle zrušení zdanění dovozu a vrácení daně při vývozu v obchodě mezi členskými státy;
- DPH dosahuje největší jednoduchosti a neutrality, je-li daň vybírána co nejvšeobecněji;
- stejné daňové zatížení obdobného zboží v každé zemi;
- známost částky daňového zatížení zboží v mezinárodním obchodě.

Směrnice Evropských společenství k harmonizaci DPH

Na základě rozhodnutí o nahrazení daně z obratu DPH byla Evropskou komisí připravena řada směrnic. Jednotlivé směrnice mají v názvu řadovou číslovku a zároveň číselné označení.

V první fázi harmonizace šlo především o zavedení DPH jako unifikovaného systému nepřímého zdanění ve všech členských zemích. Ve fázi druhé potom o harmonizaci

legislativy DPH včetně přiblížení sazeb daní. Oba kroky byly zaváděny v úzké součinnosti s cílem zavedení společného trhu.

První směrnice č. 67/227/EEC uváděla důvody pro přechod na systém DPH a definovala DPH jako obrátovou všeobecnou daň ze spotřeby stanovenou procentem z prodejní ceny. Stanovila také rok 1970 jako termín pro zavedení DPH ve všech zemích. Tento termín byl později odkládán navazujícími směrnicemi.

Druhá směrnice 67/228/EEC definovala předmět DPH a vymezila základní pojmy jako je místo zdanitelného plnění, území státu, dodání zboží, poskytnutí služby a osobu podléhající dani. Druhá směrnice ještě umožňovala zavedení různých sazeb DPH.

Směrnice č. 91/680/EEC zrušila daňové hranice mezi členskými státy, což vedlo k nahrazení systému dovozů a vývozů mezi členskými státy intakomunitárním plněním. Změna se odrazila také v nákupu soukromých osob, který je zdaňován již výhradně v zemi původu (vyjma nových dopravních prostředků).

Směrnice č. 92/77/EEC zavedla minimální hranici daňových pásem. Pro základní sazbu je minimum 15 % a pro sníženou 5 %. Některé země mají stále nižší sazbu než 5 %, hraniční datum pro zavedení minimálních sazeb je stále legislativně odkládáno.

Kromě stanovení minimální sazby bylo nezbytné určit také počet daňových sazeb a rozpětí, ve kterém by se měli pohybovat. Za základní model je považován model se základní a sníženou. Pásmo ve kterém by se mělo DPH pohybovat je 14 - 20 % pro standardní sazbu a 4-9 % pro sníženou sazbu. Přičemž uplatnění snížené sazby daně je v EU regulováno, státy do ní mohou zařadit jen to zboží a služby, které jsou vyjmenovány ve směrnici EU, což jsou především základní potraviny a hromadná přeprava osob. Existují však jisté výjimky, které si prosadily jednotlivé státy.

Přelomovou směrnicí se stala Šestá směrnice č. 77/388/EEC. Jejím cílem bylo další prohloubení harmonizace DPH, zrušení zdaňování dovozů a realizace financování Evropských společenství z vlastních zdrojů. Šestá směrnice odstranila většinu problémů

souvisejících s rozdílnou úpravou legislativy DPH v jednotlivých členských zemích. Jednalo se především o odlišnosti ve zdaňování služeb, v rozsahu a podmínkách osvobození od daně o ve vracení daně při dovozu. Byl tak odstraněn problém dvojího zdanění nebo naopak nezdanění zboží a služeb.

Šestá směrnice podstatným způsobem zkonkretizovala pravidla a členským zemím okleštila prostor vlastní úpravu daně. Mezi zdroje financování Evropského společenství zahrnuje i výnos DPH ve výši 0,4% národních příjmů DPH.

Byla mnohokrát novelizována a z důvodu přehlednosti byla nahrazena novou Směrnicí č. 2006/ 112 / EEC ze dne 28.11.2006 o společném systému daně z přidané hodnoty. Tato směrnice se stává hlavním dokumentem harmonizace DPH od 1.1.2007.

4. 2. Aplikace DPH v mezinárodním obchodě

Jedním z hlavních hledisek pro vznik daňové povinnosti je určení místa, kde je uskutečněno zdanitelné plnění. Rozlišuje se místo plnění při dodání zboží a poskytnutí služby.

Aby bylo možné určit místo plnění při dodání zboží, existují základní pravidla. Při dodání zboží je místo plnění určeno jako místo, kde začíná přeprava, místo odeslání nebo místo, kde je zboží nainstalováno či smontováno. Pokud není zboží dodáváno s přepravou nebo montáží, pak je místem plnění místo, kde se zboží nachází v době dodání.

Určení místa plnění při poskytnutí služby je komplikovanější, než tomu je u dodání zboží. Zpravidla se řídí podle místa, kde má sídlo nebo místo výkonu ekonomické činnosti poskytovatel. Na toto pravidlo se však váže množství výjimek. Ty nejvýznamnější jsou uvedeny v následující tabulce.

Tab. 3 Místo plnění u služeb s výjimkou pro místo plnění.

Zdanitelné plnění	Služby reverse - charge	Služby související s nemovitostmi	Kulturní, sportovní, vědecké, výchovné činnosti
Místo plnění	Místo podnikání příjemce	Místo, kde se nachází nemovitost	Místo, kde je služba poskytována

Zdroj: VANČUROVÁ, Alena. Daňový systém 2008 aneb učebnice daňového práva.

Služby reverse - charge jsou nejpočetnější skupinou ve výjimkách. Mezi tento druh služeb patří převod autorského nebo průmyslového práva, reklamní služby, poradenské služby, nájem movité věci.

4. 2. 1. Intrakomunitární plnění

V rámci intrakomunitárního plnění se užívají dva principy uplatnění daně: princip země původu a princip země spotřeby.

Použije-li se princip země původu, je daň vybrána ve státě, ze kterého je dodáno zboží nebo poskytnuta služba. Tento způsob je výhodnější zejména při plnění vůči konečnému spotřebiteli například v rámci cestovního ruchu.

U principu země spotřeby, se daň vybírá ve státě, kam bylo dodáno zboží nebo poskytnuta služba. Potom plátce, který poskytl službu nebo dodal zboží uplatní osvobozené plnění s nárokem na odpočet. Daň je povinen odvést příjemce plnění. S tím je ovšem spojena řada problémů, například pokud příjemce plnění není osobou registrovanou k dani, může mu za určitých podmínek vzniknout povinnost registrovat se jako plátce nebo tato povinnost může vzniknout dodavateli.

Dodání a pořízení zboží

Při dodání zboží je preferován princip země spotřeby, zejména jsou-li splněny následující podmínky: příjemcem zboží je osoba registrovaná k dani, zboží je dodáno v rámci ekonomické činnosti, dodání zboží je v zemi příjemce zdanitelným plněním a přeprava zboží je dokončena.

Pokud je příjemcem osoba registrovaná k dani, zdanění v zemi příjemce probíhá jednoduše. Dodavatel, který je plátcem daně skuteční osvobozené plnění s nárokem na odpočet a příjemce přizná a odvede daň. Většinou má příjemce nárok na odpočet.

Jestliže je příjemcem osoba, která není registrována k dani, je situace komplikovanější. Daň na výstupu potom buď odvádí plátce nebo je příjemce nucen, registrovat se k dani. Tato povinnost vzniká příjemci zboží v případě, že překročí limit pořízení zboží. V ČR je tímto limitem pořízení zboží v minimální celkové hodnotě 326 000 Kč za běžný kalendářní rok.

Může dojít také k tomu, že dodavatel bude povinen registrovat se jako plátce DPH v jiné zemi ES, do které dodává zboží, obchoduje-li s neplátcí a zároveň překročí v průběhu kalendářního roku určitý limit (v ČR 1 140 000 Kč). Potom musí odvádět daň ze zaslaného zboží dle sazeb platných v tomto státě. Jedná se o tzv. zásilkový prodej.

Poskytování a přijímání služeb

Při poskytnutí služby v rámci intakomunitárního plnění většinou platí, že bude podléhat DPH ve státě, ve kterém je místo plnění služby. Místo plnění je zpravidla v tom státě, ve kterém má poskytovatel služby sídlo nebo místo podnikání. Je tudíž uplatněn princip země původu. Na rozdíl od dodání zboží tedy nezáleží tedy na tom, zda je příjemce registrován k dani či nikoliv. Povinnost odvést daň má tedy poskytovatel služby, který daň zahrne do úhrady za zdanitelné plnění.

Avšak jak je uvedeno výše, existuje celá řada výjimek, kdy se uplatňuje princip země spotřeby (viz 4.1. Místo zdanitelného plnění).

U takzvaných reverse – charge služeb a přepravních služeb může být situace komplikovanější. Pokud je příjemce reverse – charge služby plátcem, leží povinnost přiznat a odvést daň na něm. Pokud má příjemce této služby místo výkonu podnikatelské činnosti v ČR, není plátcem DPH, ale je osobou povinnou k dani, vznikne mu povinnost registrovat se k dani. Pokud je služba reverse – charge poskytnuta fyzické osobě, která neprovozuje ekonomickou činnost ve státě pořízení, potom se přistoupí k principu země původu.

U přepravních služeb je stanovení místa plnění velmi složité, pro účely této bakalářské práce stačí uvést, že přeprava osob mezi členskými státy podléhá osvobození od daně s nárokem na odpočet.

4. 2. 2. Příklady intrakomunitárního plnění

Na následujících příkladech jsou demonstrovány základní alternativy, které mohou nastat při intrakomunitárním plnění. Tato kapitola se zabývá zejména plátcí registrovanými k DPH v ČR. Je zmíněn také případ, kdy neplátce pořizuje zboží z členské země, aby byl podán kompletní obraz ovlivnění českého podnikatele existencí DPH při intrakomunitárním plnění. Výsledky výpočtů DPH jsou vyhodnoceny v příloze B této bakalářské práce.

Dodání zboží od plátce

Český podnikatel je plátcem DPH registrovaným v ČR. Tento podnikatel dodal německému odběrateli registrovanému k DPH v Německu skleněné perle v ceně 3 506 Kč. Za stejnou cenu dodal toto zboží také rakouskému odběrateli, který není registrován k DPH. S rakouským podnikatelem – neplátcem obchoduje český podnikatel často.

V tomto kalendářním roce mu dodal zboží v celkové hodnotě 99 000 EUR. Rakouský podnikatel by chtěl objednat ještě zboží v hodnotě 1 500 EUR.

V případě německého podnikatele vystaví český podnikatel fakturu na částku 3 506 Kč. Základ daně v českých korunách uvede do daňového přiznání, do kolonky „Dodání zboží do jiného členského státu“. Daň odvede německý podnikatel a zároveň uplatní nárok na odpočet.

V případě rakouského odběratele daň přizná a odvede český podnikatel. DPH vypočte podle vzorce č. 3: $DPH = \text{cena včetně daně} \cdot \text{koeficient}$.

Výpočet bude tedy vypadat takto:

$$3\,506 \cdot 0,1597 = 560 \text{ Kč.}$$

Pokud se český podnikatel nebude chtít registrovat k DPH v Rakousku, neuskuteční již další obchod s rakouským neplátcem v tomto kalendářním roce, jelikož limit pro zásilkový obchod je v Rakousku stanoven na 100 000 EUR.

Pořízení zboží plátcem

Český podnikatel je plátcem DPH registrovaným v ČR. Tento podnikatel pořídil brusné papíry na sklo od německého podnikatele, který je registrován k DPH v Německu. Cena byla sjednána na 5 194 Kč.

V případě pořízení od německého podnikatele musí český podnikatel samovyměřit daňovou povinnost a zároveň může uplatnit nárok na odpočet daně. Daň vypočte podle vzorce č. 1: $DPH = \text{základ daně} \cdot (\text{sazba daně} / 100)$.

Výpočet bude tedy vypadat takto:

$$5\,194 \cdot 0,19 = 987 \text{ Kč.}$$

Dodání služby od plátce

Český podnikatel je plátcem DPH registrovaným k DPH v ČR. Tento podnikatel poskytl poradenské služby rakouskému podnikateli registrovanému k DPH v Rakousku. Cena této služby je 20 000 Kč.

Jelikož se jedná o službu reverse-charge, použijeme princip země spotřeby. Tato služba je osvobozena od daně. Český podnikatel ji pouze uvede v daňovém přiznání v českých korunách, což je 20 000 Kč. Daň odvede rakouský podnikatel a zároveň uplatní nárok na odpočet daně.

Pořízení služby plátcem

Český podnikatel je plátcem DPH registrovaným k DPH v ČR. Německý podnikatel registrovaný k DPH v Německu poskytl tomuto podnikateli účetní služby v ceně 10 388 Kč.

Účetní služby spadají do služeb typu reverse-charge s místem plnění v zemi spotřeby. Daň tedy odvádí český podnikatel, který zároveň uplatní nárok na odpočet. Daň vypočte podle vzorce č. 1: $\text{DPH} = \text{základ daně} \cdot (\text{sazba daně} / 100)$.

Výpočet je následující:

$$10\,388 \cdot 0,19 = 1\,974 \text{ Kč.}$$

Pořízení zboží neplátcem

Český podnikatel není plátcem DPH. Tento podnikatel pořídil od německého podnikatele, který je registrován k DPH v Německu nitě. Cena byla sjednána na 12 985 Kč. Český podnikatel v tomto roce nakoupil v Rakousku ještě výrobní linku za 312 000 Kč. Rád by ještě pořídil také látky z Německa v hodnotě 23 375 Kč, ale nechce se stát plátcem DPH.

Celková hodnota nákupů českého podnikatele je $12\,985 + 312\,000 = 324\,985$ Kč. Pokud by se rozhodl nakoupit látky, zvýšila by se hodnota celkových nákupů na 348 360 Kč. Tím by překročil registrační limit pro pořízení zboží a musel by se registrovat jako plátcem DPH v České republice.

4. 2. 3. Plnění do a ze třetích zemí

Aby bylo možné rozebrat hlouběji téma plnění do třetích zemí, je nutné osvětlit alespoň na základní úrovni problematiku cel.

Clo

Clo je z ekonomického hlediska formou daně, které podléhá zboží dovážené ze třetích zemí. Základem pro výpočet cla je celní hodnota, což je částka vyjádřená v penězích, která byla nebo má být zaplacená za zboží. K celní hodnotě je třeba ještě připočítat některé další náklady, jako např. náklady na zprostředkování, cenu obalů, licence, dopravu na hranice, pojištění atp.

Sazba cla v ČR je relativní, je to určité procento ze základu daně. Liší se v závislosti na druhu a původu zboží.

Osoba, která dováží zboží se nazývá celní deklarant. Celní deklarant navrhuje režim, do kterého má být zboží propuštěno a plní povinnosti plynoucí z celního řízení, jako například povinnost zaplatit clo při dovozu, tzv. celní dluh.

Celní režim si deklarant zvolí podle účelu použití zboží. Celní režimy při dovozu jsou: volný oběh, dočasné použití, aktivní zušlechťovací styk, přepracování pod celním dohledem a tranzit.

Celní režim volný oběh se používá v případě, že se nepředpokládá návrat zboží zpět do zahraničí. Režim dočasného použití je aplikován v případě zapůjčeného či najatého zboží. Aktivní zušlechťovací styk se používá u zboží, které je na území ES přepracováno a vyvezeno zpět do třetích zemí. Režim přepracování pod celním dohledem se používá podobně jako aktivní zušlechťovací styk pro zboží, které má být přepracováno a posláno zpět do zahraničí, avšak s tím rozdílem, že zboží je procleno až po přepracování. Při režimu tranzit zůstává zboží také pod celním dohledem. Do tohoto režimu je propouštěno zboží, které je pouze přepravováno přes území ES. V tomto celním režimu nevzniká celní dluh.

Celní režimy při vývozu jsou vývoz, pasivní zušlechťovací styk a tranzit.

Při režimu vývoz se nepředpokládá, že zboží bude navraceno zpět na území ES. Celní dluh nevzniká, protože na vývoz není uvaleno vývozní clo. Pasivní zušlechťovací styk se využije v případě, že zboží bude v zahraničí přepracováno a navraceno zpět. Režim tranzit je stejný jako u dovozu.

Dovoz zboží

Dovozem zboží je vstup zboží ze třetí země na území ES. Při dovozu zboží ze třetí země vzniká daňová povinnost propuštěním zboží do celního režimu volný oběh, aktivní zušlechťovací styk nebo dočasné použití.

Daň se nevybírání v ceně zboží a není tudíž odváděna zahraničním dodavatelem. Daň vybírá většinou příslušný celní orgán ve státě ES, ve kterém je zboží propuštěno na území ES, bez ohledu na to, který stát je místem určení zboží. Pokud je ale zboží v celním režimu dočasné použití, tranzit nebo aktivní zušlechťovací styk, stává se místem plnění stát, ve kterém je příslušný režim ukončen.

Při výběru daně se používají dva základní mechanismy. První možností je, že daň vybere celní orgán, dovozce ji zaplatí, ale neuvede ji do daňového přiznání. Druhá možnost nastane, pokud je celním deklarantem plátce daně, který daň zahrne do své daně na výstupu. Pak celní orgán nevybere daň.

Osvobození od daně se u zboží z dovozu pojí s osvobozením od cla. Osvobození bez nároku na odpočet se uplatňuje zejména pokud je dovoz osvobozen od cla s výjimkami (dovoz zboží pro vzdělávání, vědu, kulturu atp.), pokud se jedná o dovoz drobných zásilek zboží fyzickými osobami nebo jestliže dodání zboží bylo v tuzemsku osvobozeným plněním bez nároku na odpočet.

Základ daně při dovozu spočítáme takto: celní hodnota zboží + clo + výdaje na dopravu z hranice státu do místa prvního určení + spotřební daň.

Vývoz zboží

Vývoz zboží znamená, že zboží opouští celní území ES. To znamená, že je zboží propuštěno do celního režimu vývoz nebo pasivní zušlechťovací styk nebo je umístěno do svobodného celního skladu.

Vývoz zboží je plátce povinen uvést do daňového přiznání. Pokud zboží přepravuje vývozce nebo kupující neuskutečňující ekonomickou činnost v tuzemsku, je vývoz je osvobozen od daně, pokud se nejedná o přepravu pohonných hmot nebo potravin pro vlastní potřebu. Nárok na osvobození vzniká plátcí až po propuštění do celního režimu vývoz, které plátce doloží potvrzením na celním prohlášení hraničního celního úřadu.

Daňovým dokladem při vývozu zboží je rozhodnutí o propuštění zboží do celního režimu vývoz nebo pasivní zušlechťovací styk. Toto rozhodnutí je vydáno na tiskopisu písemného celního prohlášení.

Písemné celní prohlášení je daňovým dokladem jak při dovozu tak i při vývozu zboží. Forma, obsah a náležitosti celního prohlášení jsou stanoveny celními předpisy.

Dovoz služeb

Určení místa plnění a osoby, povinné přiznat a odvést daň probíhá podle stejných pravidel jako u intrakomunitárního plnění.

Dovoz služeb reverse - charge podléhá DPH země, do které je služba dovezena. Plátcem je tedy ten, kdo službu přijal. Pokud je tato služba poskytnuta v rámci ekonomické činnosti, stává se zdanitelným plněním v zemi, kde příjemce vykonává svou ekonomickou činnost. Příjemci pak vzniká povinnost registrovat se k dani i pokud dosud plátcem nebyl.

Vývoz služeb

Při vývozu služeb jde o poskytnutí služeb osobám z třetích zemí, které nemají místo podnikání v ČR.

U vývozu služeb se místo plnění určuje většinou obdobně, jako u intrakomunitárního plnění.

Například u služeb reverse – charge se místo plnění stanoví zpravidla stejně. Což znamená, že pokud jde o službu reverse – charge poskytnutou osobě s místem výkonu ekonomické činnosti ve třetí zemi, pak je místo plnění v tomto třetím státě. Poskytovateli tedy nevzniká povinnost přiznat a odvést daň a pokud je plátcem, zůstává mu také nárok na odpočet daně.

Svobodné celní sklady

Svobodné celní sklady a svobodná celní pásma se nepovažují za tuzemsko. Je tedy nutné si uvědomit, zda při konkrétní situaci dochází nebo nedochází k dovozu nebo vývozu.

Plátce daně, který umístí zahraniční zboží do svobodného celního skladu nebo svobodného

celního pásma, neuskutečnil dovoz zboží. Plátce daně, který umístí tuzemské zboží do svobodného celního skladu nebo svobodného celního pásma, uskutečnil vývoz. Veškeré služby, které poskytuje plátce daně u zboží umístěného ve svobodném celním skladu nebo svobodném celním pásmu, nepodléhají dani, protože tyto služby jsou poskytovány mimo tuzemsko.

4. 2. 4. Příklady plnění do a ze třetích zemí

Na následujících příkladech jsou demonstrovány základní alternativy, které mohou nastat při plnění do třetích a ze třetích zemí. Příklady jsou řešeny z pohledu českého podnikatele – plátce registrovaného k DPH v ČR. Výsledky výpočtů DPH jsou vyhodnoceny v příloze B této bakalářské práce.

Vývoz zboží

Český podnikatel je plátcem registrovaným k DPH v ČR. Tento podnikatel vyváží sklářské polotovary do Ruska a sám si zabezpečuje přepravu. Cena tohoto zboží je 759 000 Kč.

Vývoz zboží je osvobozen od daně, český podnikatel pouze musí doložit potvrzení o vývozu na celním prohlášení hraničního celního úřadu. Je povinen vývoz uvést do daňového přiznání.

Dovoz zboží

Český podnikatel je plátcem registrovaným k DPH v ČR. Tento podnikatel dováží zboží ze třetích zemí. Do volného oběhu bylo propuštěno zboží v celní hodnotě 19 500 Kč. Sazba cla je 10 %.

V tomto případě existují dvě možnosti. Buď daň vybere český celní úřad a český podnikatel ji zaplatí nebo tento podnikatel daň uvede do svého daňového přiznání.

Do základu daně zahrneme i clo a daň vypočteme podle vzorce č. 1:

$DPH = \text{základ daně} \cdot (\text{sazba daně} / 100)$.

Výpočet je tedy následující:

$$[19\,500 + (19\,500 \cdot 0,1)] \cdot 0,19 = 4\,076 \text{ Kč.}$$

Zároveň má nárok na odpočet daně na vstupu.

4. 2. 5. Informační povinnost k DPH

DPH je pro svoji všeobecnost a úlohu ve vzájemném obchodě a také ve financování Společenství klíčovým daňovým odvodem členských zemí. Je tedy samozřejmé, že je potřeba zajistit spolupráci v oblasti výměny informací týkajících se DPH. Tato skutečnost byla reflektována zejména přijetím Směrnice rady o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní a daně z přidané hodnoty, kterou členské státy musely zahrnout do své národní legislativy.

Hlavním důvodem pro zavedení výměny informací v oblasti DPH je především zamezení daňových úniků. Intrakomunitární obchod totiž nevyžaduje celní kontroly, správcem DPH není celní úřad, ale místně příslušný finanční úřad. Jelikož zboží není pod celním dohledem, uskutečňují a organizují obchod sami obchodní partneři. To značně komplikuje kontrolu.

Pro usnadnění kontroly vzájemného obchodu byly v Evropské unii povinně zavedeny tyto prostředky:

- souhrnné hlášení;
- daňové identifikační číslo;
- elektronický systém VIES;
- statistický systém Intrastat.

Souhrnné hlášení

Pro zajištění kontroly, zda bylo uplatněné osvobození od DPH při dodání zboží do jiného členského státu provedeno oprávněně, jsou plátcí daně z přidané hodnoty povinni podat místně příslušnému správci daně vedle daňového přiznání také souhrnné hlášení v němž uvádí souhrnné informace o uskutečněných dodáních zboží do jiného členského státu, která byla osvobozena od DPH.

V jednotlivých řádcích souhrnného hlášení tak plátce deklaruje pro každého pořizovatele zboží kód země, v níž je pořizovatel registrován, DIČ pořizovatele a celkovou hodnotu zboží dodaného danému pořizovateli za dané kalendářní čtvrtletí.

Skutečnost odeslání, přepravy a doručení zboží z tuzemska do jiného členského státu ES je nutné prokázat písemným prohlášením nebo jinými vhodnými důkazními prostředky (např. dodacími listy, smlouvami, přepravními dokumenty).

Daňové identifikační číslo

Daňové identifikační číslo (DIČ) je jednoznačná identifikace plátce daně. Každý daňový subjekt má své DIČ, které mu přidělí správce daně. Důkazem o přidělení DIČ je písemné osvědčení o daňové registraci. Daňové identifikační číslo je charakterizováno dvěma písmeny, která znamenají kód země, a za nimi následuje identifikační číslo.

VIES

Za účelem prevence daňových úniků v rámci jednotného vnitřního trhu byl v Evropské unii vytvořen komunitární systém výměny informací v oblasti DPH, který prostřednictvím elektronického systému VIES - VAT Information Exchange System umožňuje správcům daně kontrolovat řádné zdanění zboží. Systém VIES tedy slouží k zabezpečení výměny

informací o uskutečněných intrakomunitárních plněních a identifikačních údajů o osobách registrovaných k DPH v jednotlivých členských státech.

Intrastat

Intrastat je statistický systém povinný pro všechny členské státy Evropské unie, který sleduje pohyb zboží mezi členskými zeměmi Evropské unie. Podklady získává z měsíčních výkazů firem. Výkazy s údaji pro Intrastat se předávají příslušným celním úřadům.

Do Intrastatu se vykazují údaje o zboží, které nepodléhá celnímu dohledu, které má status Společenství a pohybuje se mezi členskými státy, s výjimkou zboží osvobozeného od vykazování. Zbožím Společenství je zboží úplně získané nebo vyrobené na území Společenství, zboží ze zemí a území, které nejsou součástí celního území, propuštěné do volného oběhu a zboží vyrobené nebo získané ze zboží uvedeného dříve.

Povinnost vykazovat data pro Intrastat se týká osob registrovaných nebo identifikovaných k DPH v ČR, které překročí osvobozující hodnotový práh zvlášť při přijetí a zvlášť při odeslání zboží. Osvobozující práh je stanoven pro odeslání zboží hodnotou čtyři milióny Kč a pro přijetí zboží hodnotou dva milióny Kč. Transakce, jejichž předmětem jsou pouze služby, jsou ze systému Intrastat vyloučeny.

5. Shrnutí

V této kapitole bych ráda shrnula v přehledné tabulce základní situace, které nastávají při obchodování mezi různými zeměmi z hlediska DPH. Plněním je v tabulce myšleno zboží, u odběratele označeného symbolem * také služby typu reverse-charge, protože jsou velmi častou formou plnění.

Tab. 4 Vyhodnocení povinností a práv dodavatele a odběratele z hlediska DPH.

Plnění	Dodavatel plátce?	Odběratel plátce?	Dodavatel	Odběratel
Intrakomu – nitární	Ano	Ano*	V zemi dodavatele osvobozeno od DPH.	Odvede DPH, má nárok na odpočet DPH.
	Ano	Ne	Odvádí DPH do překročení limitu v zemi dodání, má nárok na odpočet DPH.	DPH neodvádí až do dosažení limitu, pak je nucen k registraci k DPH.
	Ne	Ano*	DPH nestanoví.	DPH neodvádí, nelze uplatnit odpočet.
	Ne	Ne	DPH nestanoví.	DPH neodvádí.
Dovoz	Nemá vliv	Ano	Osvobozeno od DPH.	Odvádí DPH na výstupu, uplatňuje nárok na odpočet DPH.

Zdroj: Vlastní zpracování.

Jak je vidět z výše uvedené tabulky, je pro podnikatele poměrně komplikované určit správně kdo a kde má DPH odvést, kdy je možné uplatnit nárok na odpočet nebo v jakém případě je plnění osvobozeno od daně. V tabulce jsou ovšem uvedeny pouze základní

varianty - celá situace je mnohem komplikovanější, zejména v případě třístranných obchodů, kdy plátce faktury sídlí v jiném státě, než příjemce zboží.

Vše se odvíjí od značné složitosti zákonů a jejich nejednotnosti v rámci Evropské unie. Veliké množství výjimek tvoří neprůhledný systém. Bohužel neexistuje jednotný předpis, kde by bylo možné potřebné informace snadno, rychle a v mateřském jazyce získat. Národní zákony nemají stejnou strukturu, k harmonizaci dochází velice pomalu. Každá země má jiné limity pro povinnost zaregistrování se jako plátce DPH, rozdílné sazby DPH a služby a zboží podléhající snížené sazbě DPH.

Velkým problémem může být také fakt, že některé země, které nepatří do EU se řídí předpisy pro Evropskou unii. Naopak pro některé země, které jsou členy EU platí pravidla jako pro dovoz a vývoz do a ze třetích zemí.

Se vstupem do Evropské unie a zavedením nových předpisů se zvýšila i časová náročnost na administrativu neboť technická podpora není dokonalá. Pro firmy, které obchodují s velkým množstvím zákazníků v jiných členských státech je forma podání souhrnného hlášení velmi nepraktická, jelikož je nutné informace o každém odběrateli vyplnit zvlášť. Přestože existuje možnost podávat souhrnné hlášení přes elektronický formulář, není tato činnost firmám nijak ulehčena (například možností zkopírování údajů z jiného programu).

I systém VIES má své výrazné nedostatky. Tím nejpodstatnějším je neaktuálnost dat a to v podobě několika měsíců. To může dodavateli přinést řadu problémů, především povinnost vrátit již uplatněný odpočet DPH. Ten poté může zdlouhavě vymáhat na odběrateli, který ho neinformoval o tom, že již není plátcem DPH. Také v případě, že firma obchoduje s velkým množstvím odběratelů na území společenství, je tento systém velmi neprakticky řešen. Ověřit si lze najednou pouze jednoho plátce a opět neexistuje možnost hromadného ověření údajů.

Těmto problémům lze předejít pouze striktním vyžadováním dokladů o registraci k DPH od odběratelů před každým dodáním zboží. Tento způsob řešení by však nebyl praktický ani pro dodavatele ani pro odběratele, který by mohl reagovat přerušením odběrů.

6. Závěr

Cílem této bakalářské práce je analýza vlivu daně z přidané hodnoty na českého podnikatele obchodujícího se zeměmi Evropského společenství a se třetími zeměmi.

Tento vliv je analyzován zejména v podkapitole 4. 2. Aplikace DPH v mezinárodním obchodě, kde se zabývám povinnostmi českého podnikatele k DPH při intrakomunitárním plnění a při plnění z a do třetích zemí. Povinnost přiznat a odvést DPH, uplatnění odpočtu DPH a další práva a povinnosti jsou demonstrovány na jednoduchých příkladech v podkapitolách 4. 2. 2. Příklady intrakomunitárního plnění a 4. 2. 4. Příklady plnění do a ze třetích zemí.

Nejenom povinnost přiznat a odvést DPH ovlivňuje českého podnikatele při zahraničním obchodu. Také informační povinnost k DPH ho zavazuje k určitým úkonům. Ty jsou popsány podrobněji v podkapitole 4. 2. 5. Informační povinnost k DPH.

V kapitole 5. Shrnutí předkládám přehledně uspořádaná práva a povinnosti z hlediska DPH, jež ovlivňují českého podnikatele při obchodování se zahraničím. Také analyzuji vliv jednotlivých nástrojů, týkajících se informačních povinností českého podnikatele k DPH.

Na závěr bych ráda vyjádřila myšlenku, že zjednodušení legislativy v oblasti DPH by zpřehlednilo tento komplikovaný systém a ve spojení s hlubší harmonizací DPH, zejména v intrakomunitárním obchodu, vedlo k rozkvětu a rozvoji mezinárodního obchodu. Také nástroje, sloužící k ověřování nebo související s informačními povinnostmi k DPH by měli být spolehlivější a kvalitnější, aby co nejvíce usnadnili činnost podnikatelům, kteří je využívají.

Jednodušší legislativa a kvalitní ověřovací nástroje by mohly lépe zabránit černému obchodu a obcházení zákonů, protože v průhledném systému se snáze odhalí podvodné jednání a předejde omylům.

Seznam použité literatury - bibliografie

- [1] Businessinfo.cz [online]. [cit. 2009-10-05]. Dostupný z WWW:
<<http://www.businessinfo.cz/cz/clanek/dan-z-pridane-hodnoty/mezinarodni-spoluprace-v-oblasti-dph/1001635/43979/>>.
<<http://www.businessinfo.cz/cz/clanek/statistiky-zahranicniho-obchodu/aplikace-systemu-intrastat-v-ceske/1000453/10481/>>.
- [2] Daň z přidané hodnoty: směrnice o společném systému DPH ve znění novel: podle stavu k 1.1. 2008. Ostrava: Sagit, a.s., 2008. ISBN 978-80-7208-655-9.
- [3] Ministerstvo financí [online]. [cit. 2009-10-05]. Dostupný z WWW:
<http://cds2005.mfcr.cz/dane/info_DPH.html#vies>;
<http://cds2005.mfcr.cz/dane/info_DPH.html#dodani>.
- [4] RYLOVÁ, Zuzana; TUNKROVÁ, Zlataše; ŠULC, Ivo; KRŮČEK, Zdeněk. Daňové zákony 2008. Brno: Computer Press, a.s., 2007. ISBN 978-80-251-1836-8.
- [5] ŠIROKÝ, Jan. Daně v Evropské unii. 2. vyd. Praha: Linde, 2007. ISBN 80-7201-649-0.
- [6] VANČUROVÁ, Alena. Daňový systém 2008 aneb učebnice daňového práva. Praha: Vox, a.s., 2008. ISBN 80-86324-72-2.
- [7] VAT Rates Applied in the Member States of the European Community European [online]. Commission Taxation and Custom Union VAT Rates Applied in the Member States of the European Community[cit. 2009-10-05]. Dostupný z WWW:
<http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/how_vat_works/rates/index_en.htm>.
- [8] Wikipedie [online]. [cit. 2009-11-08]. Dostupný z WWW:
<http://cs.wikipedia.org/wiki/Evropské_společenství>;
<http://cs.wikipedia.org/wiki/Daňové_identifikační_číslo>.

Seznam použité literatury - citace

[1] Daň z přidané hodnoty: směrnice o společném systému DPH ve znění novel: podle stavu k 1.1. 2008. Ostrava: Sagit, a.s., 2008. ISBN 978-80-7208-655-9.

[2] RYLOVÁ, Zuzana; TUNKROVÁ, Zlatuše; ŠULC, Ivo; KRŮČEK, Zdeněk. Daňové zákony 2008. Brno: Computer Press, a.s., 2007. ISBN 978-80-251-1836-8.

[3] VANČUROVÁ, Alena. Daňový systém 2008 aneb učebnice daňového práva. Praha: Vox, a.s., 2008. ISBN 80-86324-72-2.

[4] VAT Rates Applied in the Member States of the European Community European [online]. Commission Taxation and Custom Union VAT Rates Applied in the Member States of the European Community [cit. 2009-10-05]. Dostupný z WWW: <http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/how_vat_works/rates/index_en.htm>.

Seznam příloh

[A] Hranice v jednotlivých členských a kandidátských zemích pro zásilkový prodej.

(1 list).

[B] C. oddíl přiznání k dani z přidané hodnoty. (1 list).

[C] Formulář souhrnného hlášení k DPH. (1 list).

Příloha A Hranice v jednotlivých členských a kandidátských zemích pro zásilkový prodej.

Členské státy EU	Mezní hodnota pořízeného	EUro ekvivalent
Belgie	35.000 €	
Dánsko	280.000 DKK	37.528 €
Německo	100.000 €	
Řecko	35.000 €	
Španělsko	35.000 €	
Francie	100.000 €	
Itálie	27.889 €	
Irsko	35.000 €	
Lucembursko	100.000 €	
Nizozemí	100.000 €	
Rakousko	100.000 €	
Portugalsko	31.424 €	
Finsko	35.000 €	
Švédsko	320.000 SEK	35.809 €
Velká Británie	70.000 GBP	109.598 €
Česká republika	35.000 €	
Estonsko	550.000 EEK	35.151 €
Lotyšsko	24.000 LVL	36.952 €
Litva	125.000 LTL	36.207 €
Kypr	20.000 CYP	34.220 €
Maďarsko	35.000 €	
Malta	35.000 €	
Polsko	35.000 €	
Slovensko	35.000 €	
Slovinsko	35.000 €	

Ministerstvo financí [online]. [cit. 2009-10-05]. Dostupné z WWW

<http://cds2005.mfcr.cz/dane/info_DPH.html#dodani>.

C. ODDÍL - daň z přidané hodnoty

I. Zdanitelná plnění		ř.	Základ daně	Daň na výstupu
Dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku (např. § 13, § 14, § 18)	základní	1	2 946	560
	snížená	2	0	0
Pořízení zboží z jiného členského státu (§16 a §17 odst.6 písm e); §19 odst. 3)	základní	3	5 194	987
	snížená	4		
Poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě (§15)	základní	5	10 388	1 974
	snížená	6	0	0
Dovoz zboží (§ 23 odst. 3 a 4)	základní	7	21 450	4 076
	snížená	8	0	0
Pořízení nového dopravního prostředku (§ 19 odst. 4)		9		0
Dodání zlata podle zvláštního režimu (§92a odst. 2)		10	0	0
Ostatní zdanitelná plnění, u kterých je povinen přiznat daň plátce při jejich přijetí (§ 15)	základní	11		0
	snížená	12	0	0
II. Plnění osvobozená a s místem plnění mimo tuzemsko s nárokem na odpočet daně			Hodnota	
Dodání zboží do jiného členského státu (§64)			20	3 506
Poskytnutí služeb s místem plnění mimo tuzemsko osobě registrované k dani v jiném členském státě (§ 24a)			21	20 000
Vývoz zboží (§ 66)			22	759 000
Dodání nového dopravního prostředku osobě neregistrované k dani v jiném členském státě (§ 19 odst. 4)			23	
Zaslání zboží do jiného členského státu (§ 18) PŘES LIMIT			24	0
Ostatní uskutečněná plnění s nárokem na odpočet daně (např. § 24a, § 67, § 68, § 69, § 70, § 89, § 90, § 92, § 92a)			25	0
III. Doplňující údaje				
Zjednodušený postup při dodání zboží formou třistranného obchodu (§ 17) prostřední osobou			30	
			Pořízení zboží	Dodání zboží
			0	0
IV. Nárok na odpočet daně		Základ daně		
Z přijatých zdanitelných plnění od plátců	základní	40		0
	snížená	41		0
Při dovozu zboží, kdy je správcem daně celní úřad	základní	42		0
	snížená	43		0
Ze zdanitelných plnění vykázaných na řádcích 3 až 12	základní	44	37 032	7 037
	snížená	45		0
Odpočet při změně režimu (§ 74)		46		0
Odpočet daně celkem (40 + 41 + 42+ 43 + 44 + 45 + 46)		47	37 032	7 037
z toho hodnota pořízeného majetku vymezeného v § 78 odst. 2 Faktury KI		48	0	0
V. Krácení nároku na odpočet daně				
Plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně		50	0	
Hodnota plnění nezapočítávaných do výpočtu koeficientu (§ 76 odst. 3)	51	S nárokem na odpočet		Bez nároku na odpočet
		0		0
Vypočtená poměrná část odpočtu daně (§ 76)	52	Koeficient	Odpočet	0
Vypořádání odpočtu daně (§ 76 odst. 7 až 10)	53	Vypořádací koeficient	##Změna odpočtu	0
VI. Výpočet daňové povinnosti				
Úprava odpočtu daně (§ 78)			60	0
Vyrovnání odpočtu daně (§ 79)			61	0
Vrácení daně (§ 84)			62	0
Daň na výstupu (1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8 + 9 + 10 + 11 + 12 - 62)			63	7 597
Odpočet daně (47 V plné výši + 52 Odpočet + 53 Změna odpočtu + 60 + 61)			64	7 037
Vlastní daňová povinnost (63 - 64)			65	560
Nadměrný odpočet (64 - 63)			66	0
Rozdíl proti poslední známé daňové povinnosti při podání dodatečného daňového přiznání (63 - 64)			67	0

Než začnete vyplňovat tiskopis, přečtěte si, prosím, pokyny. Please read the instructions before filling in the required details.

A. ODDÍL (SECTION A)

Pořadové číslo strany / Celkový počet stran
Sequential Number / Total number of pages

/

Finančnímu úřadu v, ve, pro
Local Tax Office in

Daňové identifikační číslo
Tax identification number

C Z

otisk podacího razítka finančního úřadu
(box for official stamp of local tax office)

SOUHRNNÉ HLÁŠENÍ

k dani z přidané hodnoty

podle § 102 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty

(RECAPITULATIVE STATEMENT to Value Added Tax according to Article 102 under Act of Value Added Tax No. 235/2004 Coll.)

za kalendářní čtvrtletí (Calendar Quarter)

rok (Year)

Právníká osoba (Legal Entity):

Obchodní jméno (Trade Name):

Fyzická osoba (Natural person):

Příjmení (Surname)

Jméno (First Name)

Titul (Titl.)

Trvalé bydliště fyzické osoby nebo sídlo právnické osoby (Home Address of Natural person or Residence of Legal Entity):

Obec (City, Town, Village)

PSČ (Postal Code)

Ulice, část obce (číslo popisné/číslem orientačním) (Street, Municipality)

Stát (Country)

B. ODDÍL (SECTION B)

Číslo řádku (Line number)	Kód země (Country code)	DIČ pořizovatele zboží (Customer's VAT number)	Kód plnění (Supplies code)	Počet plnění (Number of supplies)	Celková hodnota plnění v Kč (Total value of supplies in CZK)
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
Kontrolní součet řádků 1-20 (Control sum of lines 1-20):					

Číslo řádku (Line number)	Kód země (Country code)	DIČ pořizovatele zboží (Customer's VAT number)	Kód plnění (Supplies code)	Počet plnění (Number of supplies)	Celková hodnota plnění v Kč (Total value of supplies in CZK)
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
Kontrolní součet řádků 1-20 (Control sum of lines 1-20):					

C. ODDÍL (SECTION C)

PROHLAŠUJI, ŽE VŠECHNY MNOU UVEDENÉ ÚDAJE V TOMTO SOUHRNNÉM HLÁŠENÍ
JSOU PRAVDIVÉ A ÚPLNÉ.

I DECLARE, THAT ALL FILLED INFORMATION IN THIS RECAPITULATIVE STATEMENT ARE TRUETHFUL AND COMPLETE.

Osoba oprávněná k podpisu za daňový subjekt (Authorised Person):

Příjmení (Surname)

Jméno (First Name)

U právnické osoby: postavení vzhledem k právnické osobě

In Case of Legal Entity: Statutory Authorization for Dealings (Acts)

Datum
Date

Otisk
razítka
Stamp

Podpis
Signature

Hlášení sestavil
Filled by

Telefon
Phone

Záznamy finančního úřadu:
Notes of local tax office:

Podpis oprávněného pracovníka správce daně
Signature of Competent Tax Administrator